

Dr. Fzántó Imre-dijas

tanulók 1999-2021.

Alsópáhok

Előszó

1998. május 2-án Alsópáhokon emléküléssel és emléktábla avatással tisztelegtek dr. Szántó Imre emléke előtt a község lakói, a rokonok, ismerősök, volt pályatársak és tanítványok. A helyszín megválasztása – az általános iskola régi szárnya – nem volt véletlen hiszen annak idején itt járta az elemi iskolát az egyszerű földművescsaládból származó fiú, aki oly büszke volt falujára, itt élő őseire, akik között volt 1848-as szabadságharcos katona, bakonyi betyár és Keszthelyen végvári vitéz.

Az 1998-as emléktábla avatását és az emlékülést követően egy évre, 1999. május 22-én az alsópáhoki általános iskola, Szántó Imre első Alma Matere, felvette a község történetének első leírója, a falu első egyetemet végzett szülőltjének nevét.

Az alsópáhoki iskola névadó ünnepségén a névadó fia, dr. Szántó Endre köszönte meg a család nevében azt a megtisztelést, amit ez az alkalom jelent számukra. Egyben bejelentette dr. Szántó Imre özvegyének és két gyermekének szándékát; a Szántó Imre díj megalapítását. A díjat a család abból az elhatározásból hozta létre, hogy ezzel próbálja viszonzni azt a segítséget, amit az alsópáhoki elemi iskolát elvégző Szántó Imre a továbbtanulásához az alsópáhoki tanítóktól, az iskolától kapott. A díj és a vele járó pénzjutalom minden évben a legkiválóbb 8. osztályos tanuló továbbtanulási lehetőségét kívánta és kívánja ma is elősegíteni. A ballagási ünnepség keretében átadott díjra legmértöbb végzős tanuló személyét a tantestület jelölte ki és jelöli ki ma is, most már 23 éve. A folytatásról dr. Szántó Imre gyermekei után unokái is gondoskodni szeretnének.

Alsópáhok nem csak az iskola névadásával tisztelgett a falu szülőltjének emléke előtt. 2009-ben a község első írásos említésének 750.-ik évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen a „község díszpolgára” kitüntető címet adományozta posztumusz számára, melyet gyermekei vettek át a község polgármesterétől.

Dr. Szántó Imre lánya, dr. Szántó Zsuzsanna és fia dr. Szántó Endre a névadás 20. évfordulója alkalmából készült új iskolazászlóval a 2019. évi ballagási ünnepségen. Mellettük a névadó unokái közül kettő, balról Molnár Ágnes, jobbról Szántó András

Kedves Olvasó!

Száz éve, 1920-ban született iskolánk névadója, a falu szülötte, Dr. Szántó Imre történész. 1998-ben vette fel intézményünk a nevét.

Családja ekkor tette azt a nemes felajánlást, hogy támogatja az alsópáhoki iskola legkiválóbb diákjait. A Szántó Imre-díjat a mindenkori 8. osztály legméltóbb tanulójának adományozzák.

Megható volt a család szándéka. Ezzel az elismeréssel akarták kifejezni a hajdani alsópáhoki elemi iskola felé a köszönetüket. Ugyanis Szántó Imre innen indult a gimnáziumi és egyetemi pályájára, lett történész, főiskolai, egyetemi tanár. Messzire került, de soha nem feledkezett meg az indítást adó szülőfaluról és első iskolájáról.

A díjra a 8. osztály osztályfőnöke tesz javaslatot, melyet a tantestület alapos mérlegelés után elbírál, és dönt a díjazott személyéről.

Milyen szempontokat vesz figyelembe a tanári kar?

A 8 éven át kitűnő bizonyítvány, példás magatartás, szorgalom, közösségi értékek mindig számítottak.

A tanulmányi és sportversenyek is fontos érvek.

De a legfontosabbak az általános emberi értékek.

Mindig az egész személyiséget nézzük, hogy valóban a legrátermettebb gyerek kapja a jutalmat.

Az adott évfolyam tükrében születik meg a tantestület döntése.

A díjat a ballagáson a Szántó család tagjai adják át. Mindig megható pillanat, amikor az egész iskola közössége és a szülők, nagyszülők, vendégek előtt veszi át a kiválasztott tanuló az elismerést.

Több mint két évtizeddel az alapítás után kértük meg egykori diákjainkat, hogy írják meg, mit jelentett nekik akkor és ma ez a díj. Mennyiben segítette életüket?

Ez a felkérés óhatatlanul számvetésre készítette volt tanítványainkat.

Íme a válaszok!

Örömmel fogadtuk régi tanítványaink visszajelzéseit!

Alsópáhok, 2021. novemberében

Borsosné Csányi Éva
igazgató

1984-ben születtem Keszthelyen. 1991-ben kezdtem meg az iskolai tanulmányomat az Alsópáhoki Általános Iskolában, amelyet 1999-ben fejeztem be. Ezekben az években kifejezetten érdekelt a történelem, Takácsné Kovács Erzsébet tanárnő felkészítésével sikeresen részt vettem történelmi megyei, majd országos tanulmányi versenyen. 1999-ben volt szerencsém elsőként megkapni az igen megtisztelő, ebben az évben megalapított Dr. Szántó Imre-díjat.

Humán beállítottságom miatt, ekkor még jogásznak készülve, a zalaegerszegi Zrinyi Miklós Gimnázium történelem fakultációs osztályában folytattam a tanulmányaimat. A 10. osztályban erősödött meg az orvostudomány iránti érdeklődésem, ami miatt a történelemről a kémia – biológia fakultációra váltottam. A kémia sok fejtörést okozott, nem volt könnyű lépést tartanom a többi nagyon tehetséges realos diákkal, sokszor kételkedtem a döntésem helyességében. Végül 2003-ban kitűnő emelt szintű kémia-biológia érettségivel felvételt nyertem a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karára.

Ez a 6 év volt eddigi életem levidámabb és legnehezebb időszaka. A fiatalság felhőtlen éveit beárnyékolta a vizsgaidőszak embertelen, napi 14-16 órás tanulási maratonja. Az egyetem alatt ismerkedtem meg a férjemmel, akivel 2009-ben, 2 héttel a diplomaosztónk után házasodtunk össze.

2009-ben friss diplomásként, tele ambíciókkal és elméleti tudással a gyermekorvosi szakirány mellett döntöttem, és sikeresen felvételiztem a Kaposi Mór Oktató Kórház rezidensképzésére. Rengeteg gyakorlati tapasztalatot szereztem ebben az időszakban a kollégáimtól. De a lelkesedésemet megtörte a szakma hierarchiája, a paraszolvencia rendszere és az egészségügyi dolgozókra ránehezedő diktatórikus irányítási rendszer. Fél évvel a rezidensképzés befejezése előtt felmondtam az állásomat, és a férjemmel együtt külföldön folytattuk tovább az életünket.

Több, mint 10 éve élünk Németországban, Münchenben szakvizsgáztam gyermekgyógyászatból. 2021 júliusa óta pedig saját rendelőt üzemeltetek egy német kisvárosban. Ez újabb szakmai és főleg logisztikai kihívást jelent feleségként és egy 7 éves kislány anyukájaként.

Dehát a kihívások azért vannak, hogy megküzdjünk velük, a saját határainkat átlépjük, és még erősebbek legyünk!

2000-ben kaptam meg a Szántó Imre-díjat. 8. osztályos tanulóként ez mérhetetlen boldogságot jelentett nekem és családomnak.

Többen voltunk erre esélyesek az osztály jó tanulói közül. Kimondatlanul is egy-fajta versengés alakult ki közöttünk. Ki a jobb? Óriási elismerés volt nekem tanáraitól, hogy végül én győztem!

Nem volt hiába 8 éves szorgalmam, kitartásom. Sosem fogom elfelejteni azt az örömteli pillanatot, amikor kimondták a nevemet. Büszkeség tölti el azóta is a szívemet, hogy egykori iskolám történelmébe bekerülhetett az én nevem is!

A díj összegét továbbtanulásom megsegítésére fordítottuk. Akkori nevén a keszthelyi Közgazdasági Szakközépiskolában folytattam tanulmányaimat. Az ott töltött 4 év világított rá, hogy nem a számok világa az én jövőm.

Érettségi után elvégeztem Budapesten a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kar védőnő szakát. Ezzel megtaláltam a helyem!

Megtiszteltetés volt számomra, hogy Alsópáhokra hozott vissza az utam. Területi védőnőként dolgozom. Még több öröm, hogy régi általános iskolám tanulóit is én gondozhatom, illetve hogy a jól ismert falak között egykori tanítóim és tanáraink között végezhetem a munkám egy részét.

Keszthelyen alapítottam családot férjemmel. Jelenleg otthon vagyok 2 éves kisfiúnkkal, nagyobbik gyermekünk, egy 4,5 éves kislány pedig óvodás.

Nagyon büszke vagyok arra, hogy 2001-ben én nyertem meg a Dr. Szántó Imre -díjat. Emlékszem, hogy a 8-as tanév vége felé milyen izgatott voltam, mert többen is esélyesek voltunk rá. Igyekeztem még az utolsó dolgozatokkal is javítani a jegyeim, hogy biztosan én nyerjem el. Ez volt az első igazi nagy sikerem gyerekként, amiért tudatosan dolgoztam. Felőnként visszatekintve azt gondolom, hogy ez nagyon jó lecke volt arra, hogy megtanuljam, a kemény munkának van eredménye, van értelme küzdeni a céljainkért.

A díjból megvette nekem édesanyám az első számítógépet. Ezt abban az időben enélkül a segítség nélkül, nem biztos, hogy megengedhettük volna magunknak. A saját számítógép és

az IT világ felfedezése pedig egy nagyon

meghatározó pontja lett az életemnek. A jelenlegi eredményeimhez és sikereimhez jelentősen hozzájárult az, hogy 14 évesen összekerültem a saját számítógéppemmel. Kezeléséhez segítséget csak minimálisat kaptam, nagyon sok mindent magam fedeztem fel, próbálkoztam, kísérleteztem. Volt, hogy szépen kitorölgettem a rendszerfájlokat, és vihattuk a gépet úratelepíttetni. De ez így volt jó, mert a saját felfedezés és tapasztalat a legnagyobb érték, és pótolhatatlan tudást ad. Enélkül biztosan nem lennék most mobilapp fejlesztő. De ne ugorjunk még ennyire előre...

Nemcsak a díjra vagyok büszke, hanem az iskolámra is. Egykori tanárainak nagyon sokat köszönhetek. Olyan stabil tudással mehettem tovább a gimnáziumba, melyre lehetett építeni. Sajnos a tudásépítés gimiben nem volt ilyen folytonos minden tárgyból. Például egyetemen földrajzból Emi néni óráiból „éltem”.

A tanulást a Bibó István Alternatív Gimnázium és Szakközépiskolában folytattam, és itt is érettségiztem. Büszke vagyok a hibátlan matekérettségimre és a közel hibátlan informatikára, német és angol középfokú nyelvvizsgáimra. Nem véletlen jöttek ezek az eredmények, ugye az alapok...

Érettségi után nagy elszántsággal kitaláltam, hogy térképész leszek, ezért az Eötvös Loránd Tudományegyetem Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszé-

kén tanultam tovább. Az egyetemen 5 évet tanultam, még a régi osztatlan képzési rendszerben. Több kutatásba is bekapcsolódtam, ennek eredménye az lett, hogy a 3D-s és virtuális valóság technológiákhoz nagyon közel kerültem. Diplomamunkám is már ebben a témában írtam. Jó ötletnek tűnt a doktori képzést is elvégezni, hogy alaposan beleáshassam magam a témába, és ötvözni tudjam a 3D-s ábrázolási világot a térképekkel. Kutatásom során számos 3D-s térképet készítettem. Legnépszerűbb „alkotásom” Budapest földalatti 3D térkép lett. A téma izgalmasra sikerült, többször megjárta a magyar médiát, szerepeltem több tudományos műsorban (pl. Novum, Spektrum-Tiltott zónák), rádióinterjúkban és cikkekben is (pl.168 óra). De készítettem nagyon látványos tematikus térképeket is, melyeket elsődlegesen az oktatásban tudtam elképzelni.

A doktori képzés után az első munkahelyem így az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet lett, ahova azzal a céllal mentem, hogy az általam kifejlesztett tudásból valódi tananyag készüljön. Ezt, és szerencsére sokkal többet is sikerült megvalósítanom az OFI-ban töltött 4 évem során. Az Újgenerációs történelem könyvekbe (5-12. évfolyam) én rajzoltam a térképeket, aktív közreműködéssel készült az nkp.hu oktatási portál. Az összes természettudományos tantárgy digitális fejlesztését vezettem 5-12. évfolyamig és nem utolsósorban a földrajz digitális könyvekhez is sikerült pár látványos 3D-s térképet készíteni.

2018-ban munkahelyet váltottam, egy kiterjesztett- és virtuális valóság alkalmazásokat fejlesztő cégnél, az ARworks-nél helyezkedtem el projektmanagerként. A legváltozatosabb témában készítünk alkalmazásokat. Munkám keretein belül 3D modellezést is oktatok egy alapítványi gimnáziumban Budapesten.

Szeretem a munkám, de maradt bennem még pár jó ötlet, amelyet nem tudtam megvalósítani az OFI-ban. Ezért a főállásom mellett saját projektbe kezdtem, 2019-ben megalapítottam az Elsa 3D map-et és elkezdtem alkalmazásokat készíteni. A korábbi kutatási eredményeimet tovább- fejlesztve dolgoztam ki egy 3D-s digitális interaktív atlaszt, melyet iskolákban földrajzoktatásban lehet használni. A diákok AR-ben (kiterjesztett valóságban) is felfedezhetik a világot. Remélhetőleg hamarosan országos és akár nemzetközi szinten fogják az általam készített térképeket és mobil appokat használni tanulásra. Bővíteni is tudom a kínálatot, hogy történelem és biológiaórán is használhatók legyenek. A földalatti térképet sem hanyagoltam el, kapott egy önálló mobilappot.

Jelenleg itt tart az életem felnőttként, budapesti lakosként, házasként. Bonyos szempontból semmit nem változtam a gyerekkori énemhez képest, még mindig egy halom dolgot akarok egyszerre csinálni. Nagyon eltökélt vagyok, ha egy célt kitűzök magam elé. Büszke vagyok eredményeimre és arra, hogy ez a folyamat gyerekkoromban kezdődött el, melynek az első komoly mérföldköve a Dr. Szántó Imre- díj volt.

Lassan 20 éve már, hogy a 2002-es ballagási ceremónián az én nevem hangzott el, mint a Dr. Szántó Imre-díjjal jutalmazott nyolcadikos. Akkor meghatódva léptem tanáraim és a Szántó család tagjai elé, és büszkén vettem át a kitüntetést. Hiszen osztálytársaim között is többen voltak, akik kiérdemelték volna. A díjat minden év végén az a ballagó diák kapja, aki az általános iskolai éve alatt tanulmányi és versenyeredményeivel kimagaslott a többiek közül, és ezzel az iskola hírnevét öregbítette. Ez a jutalom fontos és nagyvonalú gesztus, ami nemcsak elismerte az addig elvégzett munka jelentőségét, de segített a gimnáziumi élet kezdeti anyagi terheinek viselésében is.

Alsópáhoki tanulmányaim után Zalaegerszezen, a Kölcsey Ferenc Gimnázium angol kéttannyelvű szakán folytattam ismereteim bővítését. Az itt töltött 5 év alatt nemcsak angolul tanulhattam meg felsőfokú szinten, de Skóciába is eljutottam, és talán ami a legfontosabb, életre szóló barátokra találtam. Kitűnő tanáraimtól olyan útravalót kaptam, ami segített, hogy az érettségit hét tantárgyból is sikeresen tegyem le.

Ahogy az ember nő, és új, meghatározó személyek, barátok kerülnek az életébe, úgy változnak az álmai is. Általános iskolában történelemtanár szerettem volna lenni. Erzszi néni (Takácsné Kovács Erzsébet) jóvoltából, a saloncukrozós, versenyre készülő külön töriórák izgalmas tananyagai sodortak erre. Aztán idegenvezető vagy légiutas-kísérő lett a válasz a "Mi lesz, ha nagy leszel?" kérdésre, hogy a gimiben megszerzett angolt is hasznosíthassam. Végül egy kitűnő gimis biológia-tanárnő, Fehoka (Dr. Fehérváryné Horváth Katalin) magával ragadó előadásmódja és hozzáállása ennek a tudományágnak az irányába terelt. Első körben az orvosival próbálkoztam, folytatva szüleim egészségügyben elkötelezett hivatását, de sajnos nem kerültem be.

Kaptam egy évet az élettől, amikor legkisebb húgom, Róza bébiszittere lehettem, megismerve a gyermeknevelés felelősségét, és tudatosítva, hogy szüleink áldozatos munkája mi csoda kincs.

Aztán újra jelentkeztem egyetemre, és 2008 őszén az ELTE TTK biológia alapszakának hallgatója lettem Budapesten. Az alap- és mesterképzés 6 évében

rengeteg új emberrel ismerkedhettem meg, új és igaz barátságokat kötöttem. Olyan kitűnő mesterektől tanulhattam meg az idegsejtkutatás, mikroszkópia csínját-bínját, mint Dr. Tárnok Krisztián és Dr. Schlett Katalin. Az egyetemi évek alatt a Református Egyház jóvoltából az Amerikai Egyesült Államokba is eljuthattam, ahol egy Világtalálkozón képviselhettem kis hazánkat önkéntesként.

Az egyetemről az utam a Richter Gedeon Gyógyszergyár Molekuláris Sejtbiológiai Kutatólaboratóriumába vezetett, itt kezdtem biológus hivatásom. Kutatóként számos érdekes és nagyszabású kutatásban vehettem részt. 2016-ban elnyertük munkatársaimmal a cég innovációs díját, a RITA -díjat, addigi kutatási eredményeinket elismerve. Ebben az évben tanulmány is jelent meg munkánkból egy neves külföldi neurobiológiai lapban.

2016-ban a kalandvágy és a szív hívó szava Angliába sodort. Itt egy évet egy biotechnológiai cégnél kutattam, megismertem, hogy milyen színes is a világ, mennyi kultúra élhet együtt egy helyen, valamint a külföldi élet minden pozitív és nem titkoltan negatív oldalával is találkoztam. Majd mikor 2017-ben kiderült, hogy már nemcsak magunkért kell felelősséget vállalnunk, úgy döntöttünk párommal, hogy hazaköltözünk Magyarországra, ahol a család, barátok támogatása és szeretete várt minket.

Azóta férjhez mentem, 2018 márciusában egy gyönyörű kislányunk, 2019 szeptemberében pedig egy tündéri kisfiúnk született. Most Budapesten élek férjemmel és gyermekeinkkel. Jelenleg a család ügyeit intézem, de nem titkolt szándékom visszatérni a kutatók világába.

Nagyon sokat köszönhetek az alsópáhoki sulis éveimnek! A kiváló oktatói munkán túl közösséggé kovácsoltak minket. A mai napig életem részét képezik a már oviban megismert barátaim. A Dr. Szántó Imre-díj nemcsak egy nyolcéves jól tanulás, sokak számára lehet stréberségnek titulált tanulmányi eredmény jutalma, hanem elismerés, és bizonyíték, hogy a szorgalmas munka megbecsült és értékes. Önbizalmat adott ahhoz a lassan két évtizedes utazásokkal, kalandokkal és persze számos akadállyal tarkított úthoz, amelyen már túl vagyok. Megtanított, hogy kitartó munkával az ember álmai megvalósíthatóak.

Mit jelent a Dr. Szántó Imre-díj számomra? Elsősorban megtiszteltetést és örömet. Annak idején, úgy gondoltam, hogy évfolyamomból nemcsak én egyedül érdemeltem volna meg ezt a díjat, és ezt a mai napig is így gondolom. Ugyanakkor büszkeséggel tölt el, hogy a választás rám esett. Eddigi életem során, számtalanszor örömmel jutott eszembe, hogy a díj elnyerésére méltónak találtak, ami felelősségtudattal párosult. A díj emlékeztet tanítóimra, tanáraimra, akiknek a tanításai fel-felidéződnek bennem, legyen az bármilyen tantárgy ének-zene, irodalom, matematika vagy például történelem.

Általános iskolai tanulmányaim befejezésével a Kőlcsey Ferenc Gimnázium kéttannyelvű angoltagozatos osztályába nyertem felvételt. Az itt megszerzett tudás, utólag visszatekintve, nagyban meghatározta jelenlegi életemet. Az itt megszerzett angoltudást maximálisan ki tudom használni az élet minden területén.

A gimnázium befejeztével, egy egyéves skóciai kitérő után Budapesten folytattam tanulmányaimat, közgazdasági képzésen. Az egyetem nagyon jó módszertani alapot nyújtott, valamint lehetőséget, hogy elhelyezkedjek a munka világában, vagy tovább tanuljak. Az egyetemet 2014-ben fejeztem be. 2016-ban már munkatapasztalattal felvértezve kezdtem meg tanulmányaimat mesterképzésen Németországban. Angol nyelven. 2018-ban fejeztem be tanulmányaimat, és ettől kezdve dolgozom teljes állásban angolul, szintén Németországban.

2021-től kezdve egy másik cégnél a munka fő nyelve a németre változott. Életem folyamán egy munkahelyet leszámítva csak angolul dolgoztam. Jelenleg a némettel próbálkozom, melynek biztos alapjait a Dr. Szántó Imre Általános iskolában kaptam meg. A nyelvnek köszönhetően rengeteg kultúrát, munkamódot és oktatási rendszert sikerült megismernem. Dolgoztam együtt emberekkel, Azerbajdzsánból, Franciaországból, Hong-Kongból, Hollandiából, Indiából, Nagy Britanniából, Németországból, Tajvanból a teljesség igénye nélkül. Ezek a tapasztalatok engem személy szerint sok mindenre megtanítottak. Többek között arra is, hogy nem egyedül vagyunk a világban, nem egy gondolkodásmód a helyes, a megoldásig több út vezethet el. A közös mindegyikben talán az alázat és a megoldott végeredmény, valamint a készség információk szűrésére, helyes kiválasztására és a hasznos, jó dolgok befogadására.

A harmadik dolog pedig a köszönet, ami eszembe jut a díjjal kapcsolatban. Szeretném megköszönni tanítóimnak, tanáraimnak, barátaimnak, illetve nem utolsósorban szüleimnek, akik segítettek és lehetővé tették ezt az életemet.

Köszönettel:
Szita Dávid

2004-ben fejeztem be általános iskolai tanulmányaimat. Ballagásomkor a Dr. Szántó Imre-díjjal jutalmaztak. Életem első, és eddigi leghosszabb időszakra (a 8 általános iskolai évre) szóló elismerés ez a díj.

Első. Elismerés. Meghatározó. Értékelés és önértékelés. Megerősítés. Biztatás. Motiváció. Hit.

Az ELSŐ mindenben és minden szempontból meghatározó. És egészen különleges is attól, hogy az addigra már a népdaléneklési versenyekről „megszokottnak” mondható, csupán pár perces, pillanatnyi teljesítményeimért való jutalmazásokkal ellentétben egy hosszabb életszakaszom értékelése, és nem a csupán három-négy fős zsűritől, hanem egy egész tanári kartól. Szemük láttára, terelgetésükkel kisiskolásból pályaválasztó fiatallá váltam.

Hiszem, hogy - szüleim és családom mellett - általuk is olyanná, ami lettem, vagyok. Értéknek és értékeltnek érezhettem jutalmazásukkal az addig elért eredményeimet. Megerősítést nyújtottak velem, hogy utamra találtam. Biztatást, motivációt kaptam ezáltal tőlük a további fejlődésre. Hitet önmagamban és a választott pályámban, hivatásomban. A legfontosabb mozgatórugókat kaptam a jövőmre nézve.

Középiszkolai tanulmányaimat a váci Pikéthy Tibor Zeneművészeti Szakközépiskola népi ének szakán folytattam. Kitűnő zenei és közismereti eredménnyel végeztem. 2008-ban kitűnő érettségi bizonyítványt szereztem, ballagásomkor elnyertem iskolám Pikéthy-díját (a Dr. Szántó Imre-díjnak „megfelelő”, ezzel 2. nagyobb elismerést), valamint ugyanebben az évben Vác Város Kiváló Diákja kitüntetéssel tisztelt meg a város. 2009 júniusában szakmai elméletből és szakmai gyakorlatból egyaránt jeles; népzeneész, népi énekes szakképesítést igazoló OKJ-bizonyítványt szereztem.

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Népzene Tanszékének népi ének szakára 2009-ben nyertem felvételt. 2012 júniusában kiváló minősítésű „népi ének előadóművész” bachelor diplomát szereztem, ezután nyertem felvételt a Zeneakadémia mesterképzésére. 2014 júniusában kiváló minősítésű „okleveles népzene-tanár, népi ének tanár” szakképzettséget szereztem.

2012 szeptemberétől a tököli „Szárny-nyitogató” Alapfokú Művészeti Iskola népi ének tanára vagyok, a Tököli „Szárnyaló” Pünkösdi Népdalünnepek és tököli hagyományörző táborok fő szervezője. Az alapfokú tanítás mellett 2014 szeptemberétől a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti és

Hangszerészképző Gyakorló Szakgimnázium népi ének tanára vagyok.

A 2014. évi gyakornoki pilot program eljárás Pedagógus I. próbaminősítő vizsgáját sikeresen teljesítettem, így 2015. január 1-jétől Pedagógus I. fokozatba soroltak.

A Hagyományok Háza által 2015-ben indított „Magyar népi ének tanfolyam pedagógusoknak – A hiteles népdaléneklés tanulása és tanításának módszertana” továbbképzés oktatója: a Zala-Somogy kurzus előadója vagyok.

Több alkalommal volt szerencsém megyei és országos népdaléneklési versenyek zsűrizésében és népzenei táborokban népi ének tanárként részt venni.

Tanári hivatásom mellett előadóművészként is jelen vagyok a népzenei életben. Több sikeres lemezpályázatot tudhatok magam mögött, az Új Élő Népzene lemezsorozat három, a Táncház-Népzene lemezsorozat két darabján éneklek szólóban és különböző formációkban egyaránt. 2011 májusában az Illangó Egyesülettel a Folkbeats Tehetségkutató Versenyen Autentikus Népzene kategóriában 3. helyezést értünk el, 2011 karácsonyán megjelent nyereségünk gyümölcse, az „Illangó: Egy” című lemez.

2013 őszén a „Felszállott a páva” népzenei televíziós tehetségkutató műsorban vettem részt a Tarsoly Zenekar énekeseként, ahol a szakmai zsűri elismerése eredményeként a középdöntőig jutottunk. Majd 2018-ban a Döntők döntőjében is megmérettettük magunkat. A Tarsoly zenekar 2010-es fennállása óta rendszeres kísérőként szerepel hazai szóló tánc- és koreográfia versenyeken, nyaranta pedig az EFOTT Fesztivál nagyszerű Muzsika Szigete színpadának házigazdjaként van jelen. 2017-ben jelent meg „Patakparton” - melyen Rákos-mente népzeneje hallható -, 2018-ban „Mindenké”, 2019 karácsonyán „Nyírségi muzsika

Autentikus népzene táncoktatáshoz”, a 2020-as évben „Kalotaszegi muzsika – Autentikus népzene táncoktatáshoz”, az idén pedig „Írtam egy levelet Amerikába” című lemezünk.

Előadóművészi és pedagógiai pályafutásomban egyaránt fontosnak tartom a zenei alázatot; hivatásomnak és legfontosabb feladatomnak érzem anyanyelvű népdalaink, népzeneink értékeinek, fontosságának és érvényességének közvetítését; az autentikus népzene stílushű újjáalkotását és továbbadását a jövő generációinak. Felhívva a figyelmet arra, hogy a 21. századi magyarságnak is szüksége van hagyományos kultúrájának értékeire. Minduntalan igyekszem rávilágítani a zenének, az éneklésnek a testi-lelki egészségben való kitüntetett szerepére.

2020 februárjától anyai örömeimben van részem, így tanári és előadóművészi aktivitásom jelenleg szünetel. Ennek ellenére mindennapjaim a kisfiunkkal dalban, zenében és mozgásban egyaránt és ugyanolyan gazdagok.

Mit adott nekem a Dr. Szántó Imre- díj?

Amikor megtudtam, hogy én kapom a díjat, első pillanatban csodálkoztam, miért is én? Hiszen 8 év alatt ugyan jó tanuló voltam, de tanulmányaimban nem kiemelkedő. De szorgalmammal, kitartásommal mindig megálltam a helyem.

Mindig egy összetartó csapatként gondoltam osztálytársaimra! Szerettem járni az általános iskolába! Első körben talán azért is, mert nagymamám itt tanított, sőt, Ő volt az iskola igazgatónöje is. Amit ő kialakított itthon nálunk a családban, azt vitte tovább az iskolában is. Gondolkodás, tudás és a mindennapi életre nevelés.

Büszke voltam, hogy ebbe az iskolába járhatok. Későbbi tanulmányaim, a hévízi gimnázium és a győri egyetem is ezt erősítették meg. Most külföldön dolgozom és élek. De sokszor eszembe jut első iskolám, ahol megismertem azon igaz barátaimat, akikkel máig szoros kapcsolatot tartok, sőt életem párját is itt találtam meg.

A díjjal tudatosult bennem: a tudást kemény, szorgalmas munkával lehet megszerezni.

Van egy mondatom: „A jövő kulcsát a jelenben készítik el”!

Bizton állítom, ezt a kulcsot általános iskolám jól elkészítette, és tovább csiszolta a Szántó Imre- díj is.

Horváth Emília

A Szántó Imre-díj számomra sokkal többet jelentett egy díj elnyerésénél. Visszahúzódó kislányként soha nem hittem, hogy bármiben a legjobb lehetek. Voltak ugyan kisebb sikereim - kitűnő és jeles bizonyítványok, jutalomkirándulások - de elképzelhetetlennek tartottam, hogy az osztály legjobb tanulójaként válhatok. Emlékszem a díjátadó ünnepségre. Fantasztikus érzés volt, hogy nemcsak a szüleim, hanem én is büszke lehettem magamra. Rengetegszer tanultam késő estig, hétvégén versenyekre készültem. A jó eredmény sok lemondással és áldozattal járt. Azonban a díj megnyerésének öröme feledtette velem a felkészülés nehézségeit.

A gimnáziumot követően a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi karán szereztem jogász diplomát. Jelenleg a Dr. Asztalos Dóra Ügyvédi Irodában dolgozom. A szakvizsgám sikeres teljesítése után saját ügyvédi iroda alapítását tervezem.

Hálás vagyok az iskolámnak és tanáraimnak, hogy ilyen módon is támogattak. Remélem, hogy a jövőben még sok kisdíákot tudnak hasonlóképp ösztönözni.

dr. Lázár Andrea

“Kérem, mindenki álljon be a sorba, névsor szerint! A telefonokat kérjük lehalkítani, nehogy megszólaljanak az ünnepség alatt! Máris nyílnak az ajtók, és indulunk!”

De hát pont most jött egy e-mailem, gondolom magamban. Hátha fontos, azért még gyorsan átfutom. “Mit jelent számodra a Szántó Imre-díj?”- olvasom. Nahát, mókás, hogy pont a diplomaosztámon vetődik fel a kérdés. Bár a telefont elteszem, és a vörös szőnyegre meg a dékán beszédére koncentrálok, már ezer válasz kering a fejemben, hogyan is válaszolhatnám meg ezt a kérdést.

Eszembe jutnak az első olvasásórák, ahol könyvet kaptam a kezembe, hogy olvashassak, amíg a többiek is megismerik a betűket. Már itt megtanultam, hogy a betűknek és a szavaknak erejük van. Vagy a nyelvtanórák, ahol beleszerettem a magyar nyelv rendszerébe és mélységeibe, ami nemcsak az anyanyelvem kapcsán kísér végig, hanem alapja minden egyes újonnan tanult nyelvemnek is. Felsejlenek azok a matek, fizika, földrajz vagy kémia órák, ahol láttam a példát, hogy a természettudomány a nőké is, szóval miért ne érdekelhetne engem is? Tisztán emlékszem arra a tesiórára, ahol végre nem adtam fel. Felmásztam a kötéltetejéig, és megmutattam - talán elsősorban saját magamnak -, hogy milyen elszántság és kitartás lakozik bennem. Vallom, hogy enélkül az élmény nélkül nem lett volna hitem idén másodszor is lefutni a félmaratont.

Bár ezeket az alapokat nem is a díjnak, hanem az engem tanító odaadó és rátermett tanároknak köszönhetem, akik mindig abban támogattak, amire a leginkább szükségem volt. Amit a díjtól kaptam, az egy kicsit más: az elismerés, hogy a szorgalmas munkának eredménye lesz, mely még évekkel később is gyümölcsöket hoz. Azt jelentette nekem akkor, hogy mások hisznek bennem, szóval nekem is így kell tennem. Visszatekintve azt gondolom, ez indíthatott el az utamon.

Az első állomásom Zalaegerszeg lett, a Kölcsey Ferenc Gimnázium angol két tanítási nyelvű osztálya. Aztán 2012-ben Ausztriába költöztem, ahol a grazi Karl Franzens Universität tolmács- és fordítástudományi karán elvégeztem a Transzkulturális Kommunikation alapképzést. Onnan erasmusos cserediákként Edinburgh-ban folytattam a tanulmányaimat. Majd a mesterképzés alatt elvállaltam egy gyakornoki állást Varsóban egy nemzetközi oktatási projektekért felelős szervezetnél. Voltam közben mentor a grazi egyetemen, szabadúszó tolmács és fordító, magyar versenyző diákok mentora Észtországban, majd egyetemi éveim levezetéseként egy évig spanyolul tanultam a valenciai egyetemen. Most pedig itt állok az egyetem előtt, virággal meg a szinkrontolmács diplomámmal a kezemben, nyelvekkel és országokkal a hátam mögött, és boldogan várom a következő állomást.

Megtiszteltetés számomra a kérés, amellyel hozzám fordultak, így örömmel teszek eleget neki.

Furcsa és egyben nosztalgikus érzés belegondolni, hány éve léptem át ballagó diákként az iskola kapuját, és mennyi minden történt velem azóta.

Bár jelenleg a fővárosban élek és dolgozom, hazautazásaim alkalmával szinte mindig elhaladok az iskola épülete előtt, ilyenkor pedig eszembe jut az a rengeteg csodás élmény, amelyben itt részem volt. A tanórák maguk kevésbé, inkább a mindennapi emlékképek azok, amelyek felsejlenek bennem – a teljesség igénye nélkül: játék az udvaron az osztálytársakkal, Mikulás-bulik és farsangok, tanítóim és tanáraink kedvessége és törődése, az osztálykirándulások izgalma, vagy épp a tan-

ulmányi versenyekre való délutáni készülések és énekkari próbák, mind a fejemben cikáznak ilyenkor.

Életem olyan 8 évét – és ez a leghosszabb idő, amelyet eddig bárhol eltöltöttem az otthonomon kívül – töltöttem itt, amely mind „szakmailag”, mind emberileg meghatározó volt számomra. Olyan alapokat kaptam, amelyek nélkül később igencsak nehéz dolgom lett volna, vagy éppen talán el sem jutottam volna oda, ahol ma állok. Mindemellett olyan pedagógusok tanítottak és neveltek, akik nem csupán elméleti alapokat, hanem kulcsfontosságú emberi értékeket is átadtak munkájuk során.

Vera néni és Margit néni jósága és vigyázó terelgetése nélkül sosem lettek volna meg azok a sziklaszilárd alapok, amelyekre később a tudásomat építeni tudtam. Laci bácsi olyan útravalót hagyott nekünk, amelyre nemcsak én, de aki hallgathatta őt valaha is, mindig emlékezni fog. Ha pedig később Matild néni és Kati néni nem oltja belém a történelem és idegen nyelvek iránti szeretetet, biztos vagyok benne, hogy nem úgy alakult volna már sem a gimnáziumi, sem pedig később az egyetemi pályafutásom, ahogy. És bár nem tartozik szervesen az általános iskolai tananyagba, mégis ugyanilyen szeretettel gondolok Piroska nénire, aki végtelen türelemmel igyekezett minket a Szentlélek útjára terelgetni. A pedagógusnapok összes virága sem lenne elég, hogy ezt a rengeteg tudást és ajándékot megköszönjem Nekik – és nem csupán a felsoroltaknak, hanem az összes tanítónak és tanárnak, akik mind hozzájárultak ehhez.

Az említett 8 év kemény munkájának eredményeképp nem lehetek elég hálás érte, és azóta is igazi megtiszteltetésként gondolok a Dr. Szántó Imre-díjra, amelyre tanáraink és az iskolavezetés engem tartott méltónak a 2008. évi végzős évfolyamban. Számomra ez nem csupán elismerés, hanem egy olyan kitüntetés, amely egész éle-

tem során emlékeztetni fog az alma materben eltöltött évekre – az itt megtanultakra és átélt élményekre egyaránt.

Bár azóta sok helyre volt szerencsém eljutni, és sok mindent tapasztalhattam, a páhoki iskolában szerzett tudást és tapasztalatot minden további oktatási intézménybe, minden munkahelyre és minden idegen országba magammal vittem és viszem ezután is.

Talán közhelyes, mégis igazán helytállónak tartom Goethe szavait: „A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.”

Én ezt kaptam az alsópáhoki Dr. Szántó Imre Általános Iskolától: szárnyakat, amelyekkel magasra lehet szállni, és erős gyökereket, ahová mindig vissza tudok térni.

Hálával és köszönettel:
Markó Lilla

Slemmer László

2009

Az én Szántó Imre- díjam

Emlékszem, minden év vége felé elindult a találgatás, hogy vajon ki fogja kapni a Szántó Imre -díjat a végzősök közül.

Majd nyolcadik osztály végén én magam is izgatottan vártam az évvárót. Megtisztelő érzés volt, hogy végül én vehettem át a díjat, hiszen ez nemcsak engem, hanem a családomat is büszkeséggel töltötte el.

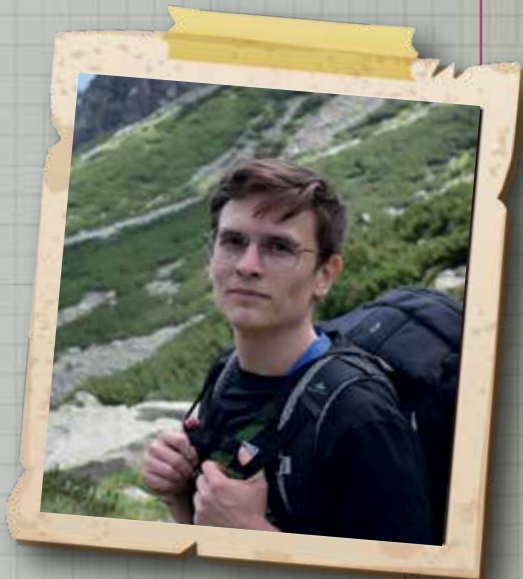
Visszatekintve úgy gondolom, a díj megerősítette bennem, hogy megéri a tanulásba fektetett energia.

A zalaegerszegi Kölcsey Ferenc Gimnázium angol kéttannyelvű szak befejezése után az Óbudai Egyetemen végeztem mérnök informatikusként.

Jelenleg Budapesten dolgozom programozóként.

Azonban ezeket nem érhettem volna el a megfelelő alapok elsajátítása nélkül, ezért mindig is hálával és boldogsággal gondolok az alsópáhoki iskolára és tanáraimra, akik mindenben segítettek 8 éven át.

Slemmer László

A Szántó Imre-díj segítette megalapozni továbbtanulásomat, ezáltal olyan utat járhattam be, amelyről már kiskorúskorban álmogtam. Mivel kiskoromtól kezdve nagy álmom volt, hogy fordító legyek, ezért a nyelvtanulást helyeztem előtérbe. Általános iskola után a Vajda János Gimnáziumba mentem német-angol tagozatra. Majd a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen kezdtem bele tanulmányaimba anglisztika szakon. Miután végeztem, fordító és tolmács mesterképzésre jelentkeztem, amelyet angol és német nyelven sajátítottam el. Nappali tagozatos tanulmányaim lezárása után dolgozni kezdtem, és mellette egy irodalmi fordító / műfordító képzésbe is belevágtam, hogy később regények magyarra ültetésével is foglalkozhassak.

A komoly egyetemi tanulás után szerettem volna elérni, hogy a tudásom, szókincsem különböző szakterületeken is növekedjen ezért egy ingatlanos céghez mentem el dolgozni, ahol angolul és magyarul folyt a munka. Jelenleg egy mezőgazdasággal foglalkozó cégnél dolgozom szintén angol nyelvvél, emellett pedig levelező tagozaton társadalomtudományi és gazdasági szakfordító képzést végzek, hogy szűkebb szakterületekre tudjak majd összpontosítani fordításkor. Egyetemi éveim idején kezdtem érdeklődni a koreai kultúra iránt, ezért munka és egyetem mellett koreai nyelvtanfolyamra is járok már két éve. Nagy álmom, hogy a jövőben koreaiul fordíthassak vagy akár tolmácsolhassak.

A díj erős kezdő löketet adott a tanulmányaimhoz, az iskola és az ott dolgozó pedagógusok pedig igazán megszerettették velem a tanulást és a nyelveket. Az ott kapott rengeteg tudásnak hála apránként meg tudom valósítani álmaimat.

Hegedüs Nikolett vagyok és bár már Budapesten élek, mindig is Alsópáhok marad az igazi otthonom. Boldog vagyok, hogy a teljes gyermekkoromat ebben a faluban tölthettem el, hiszen egy barátságos és biztonságos környezet vett körül. Időm nagy részében az alsópáhoki Dr. Szántó Imre Általános Iskola és Óvoda padjait koptattam. Szüleim 1999-ben írtak be az óvodába, ahol naphosszat játszhattam, a kedvenc pillanataim pedig mind az alvásmentes délutáni csendespihenők voltak.

Az óvodából egyenes út vezetett az alsópáhoki általános iskola első osztályába. Sok gyermek számára félelmetesnek tűnik az első nap az iskolában, azonban emlékszem, hogy én mennyire izgatottan vártam. A hatalmas örömben két dolog játszott igazán nagy szerepet. Az egyik, hogy a kis közösségnek köszönhetően már az óvodában megismerhettem az iskolatársaimat, így ismerősökkel körülvéve indult az iskolai életem. Másrészt pedig az intézmény biztosított a számunkra nyári irodalmi, nyelvtani és matematikai felkészítő füzeteket, amelyek segítségével előre rá tudtam hangolódni az iskolás életre.

A Dr. Szántó Imre Általános Iskola oktatói 2003 és 2011 között szívvel lélekkel dolgoztak azon, hogy fel tudjanak készíteni, nemcsak a gimnáziumi tanulmányokra, hanem az egész életre is. A tanárainak köszönhetően minden órát igazán szerettem, sőt számos, a kötelező tanórákon túli szakkörökön próbálhattam ki és ismerhettem meg jobban önmagam. Nagyon szerettem ebbe az iskolába járni, tanulni, valamint csoportos és egyéni versenyeken feszegetni a határaitam. Mindig egyre jobb akartam lenni benne. Hatalmas megtiszteltetés volt, hogy 2011-ben én vehettem át a Dr. Szántó Imre-díjat. Valódi elismerése volt mindannak a kemény munkának, amit a 8 év alatt végeztem. Önbizalmat adott a jövő kihívásaival szemben. A jelenben pedig pozitív megerősítést, hogy jó úton járok, csak így tovább.

Az általános iskolából a családi hagyományt követve a keszthelyi Vajda János Gimnázium felé vettem az irányt. Jelentkezésem egy apró sikertörténetnek mondható, hiszen a jelentkezési ranglétrán én voltam az első, aki felvételt nyert a Vajda János Gimnázium matematika specializációs osztályába. A legjobb eredményeimet a gimnázium által biztosított cserediák programokon szereztem, ahol erdélyi és izlandi diákok bőrébe bújva ismerhettem meg új kultúrákat és kötöttem életre szóló barátságokat.

A gimnáziumot kitűnő érettségivel zártam, így az egyetem kiválasztásakor számos kapu nyitva állt előttem. A budapesti Corvinus Egyetem kapuján léptem be. Alapképzésen Magyarország legjobb gazdasági egyetemének, a gazdálkodás és menedzsment szakos hallgatója lettem. Nagy büszkeséggel töltött el, hogy egyetemista koromig olyan tudásra és gondolkodásmódra tettem szert, hogy nem okozott nagy gondot az egyetem elvégzése sem. Olyannyira, hogy szaktársaim tőlem kértek segítséget. Az éjszakába nyúló közös tanulások mellett diákszervezetben tevékenykedtem, a Jövőt Építők Generációjának lettem a tagja és a későbbiekben a szervezetben vezetői, majd pedig alelnöki pozíciót is betöltöttem. Egész egyetememet megmozgató rendezvényeket szerveztünk, betekintést nyertem az igazi csapatmunkába és egy 15-20 fős csapat irányításának a kihívásaiba is. Első szakmai tapasztalatomat a General Electric multinacionális vállalat HR csapatánál szereztem, ami végül az első szakdolgozatom témáját is nyújtotta. Ugyanis itt kutattam a dolgozók elégedettségét és elköteleződését.

Közvetlen az alapszak elvégzése után mesterképzésre is jelentkeztem, a Vezetés és Szervezés- képzésen emberi erőforrás menedzsmentre szakosodtam. A kétéves képzésem alatt az EPAM Systems Fejlesztő Kft.-nél dolgoztam HR gyakornoki pozícióban és szorgalmas munkám eredményeként a mesterképzés sikeres elvégzése után egyből alkalmazott a vállalat főállású munkavállalóként. Napjaimat jelenleg is ennél a vállalatnál töltöm. A dinamikusan növekvő vállalati környezetnek köszönhetően hosszútávú karrierlehetőség áll előttem. És ami talán ennél is fontosabb, az állandó fejlődés lehetősége.

Összességében úgy gondolom, hogy talán messze kerültem a páhoki általános iskolától, de az itt eltöltött idő, megszerzett tudás és szemlélet örökké bennem fog élni. Olyan stabil alapot fektetett le bennem, amelyre eddig is és hiszem, hogy a jövőben is sikeresen fogok tudni építkezni.

2012

Spanics Gergely

Az én Szántó Imre-díjam

Amikor 2012-ben, nyolcadikos koromban megkaptam a Szántó Imre-díjat, kissé meglepetésként ért, hiszen sose tartottam magamat kifejezetten szorgalmas diáknak. Ugyanakkor az, hogy az iskola névadójának leszármazottai ilyen elismerést adtak nekem, mindenképp egy hatalmas motivációnak számított. Eléggé sokat szorongtam az általános iskolai évek alatt, és az iskolai eredményeimen rendre meglátszott, hogy a pár tantárgyon kívül, ami kifejezetten érdekelt, nem tanúsítok maximális odafigyelést. Bár Horváth Matild, Takácsné Kovács Erzsébet és Szabó Judit tanárnők felkészítésével nagyon sok versenyre jártam, a fontosságukat akkor nem fogtam fel. A díj jelentőségét is később tudtam értékelni igazán.

Utam ezután a zalaegerszegi Kölcsey Ferenc Gimnázium angol öt évfolyamos kéttanítási nyelvű osztályába vezetett. A középiskolában leginkább a nyelvek, a kémia, a történelem és a földrajz érdekelték. Azonban egy idő után úgy

éreztem, hogy mindenképp a humántárgyak felé gravitálok, ezért érettségiztem le emelt szinten angolból és történelemből, mellette pedig nyelvizsgáztam németből is, akkor még középszinten. Ez utóbbival nem voltak akkor még terveim. Utolsó évemben döntöttem úgy, hogy tovább viszem szüleim hivatását, és én is pedagógus leszek. A gimnázium alatt kevés versenyre jártam, és a tanári diploma mellett nem voltak kutatási ambícióim. Nem volt kifejezett célom se még az életben. Az egyetem viszont egy hatalmas fordulópontra volt az életemben.

Bekerültem az Eötvös Loránd Tudományegyetem angol nyelv és kultúra-történelem és állampolgári ismeretek szakpárosítására osztatlan tanárképzésen. Míg nagyon élveztem a történelemóráimat is, az angol nyelvtudományi órákon a lingvisztika teljesen magával ragadott, illetve később az alkalmazott nyelvészet. Időközben elkezdtem angolból korrepetálni ismerősöket, és egy idő után németből is. Majd felvettek egy tizenhatodik kerületi nyelviskolába tanítani. Egyre inkább éreztem, hogy sokkal inkább ki tudok teljesedni a nyelvekben. Eldöntöttem: kizárólag nyelvvel szeretnék foglalkozni a jövőben, azonban szeretnék tanár maradni. Ezért a második tanévet már mint angol- és németszakos hallgató kezdem meg. Az Anglisztikai és a Germanisztikai Tanszéken sok tanárom rendkívül motiváló volt, és biztatott minket, hogy minél többet gyakoroljunk, minél többet kutassunk az egyetemen. Elhatároztam, hogy indulok az Országos Tudományos Diákköri Konferencián is egy alkalmazott nyelvészetes vagy nyelvpedagógiai témával. Azonban ezt a tervemet a koronavírus miatt későbbre halasztottam.

Jelenleg így negyedéves tanár hallgatóként koptatom az egyetem padjait, ahol két év múlva végzek. Továbbra is tanítok nyelvet az egyetem mellett, több tanítványom tett már le eredményes nyelvizsgát és felsőfokú érettségit is az én segítségével. A levél írása előtt nem sokkal kezdtünk el az Eötvös Collegium német tanári műhelyében kutatásmódszertannal foglalkozni, amely az OTDK-kutatásom alapjául szolgál majd. Egyetemi tanulmányaim után szeretnék német vagy angol nyelvtérületen dolgozni, és később egy doktori munkát írni nyelvpedagógiai témában. Akár tankönyveket is írni németből vagy angolból.

A kérdésre, hogy mit is jelent nekem a Szántó Imre-díj, talán most tudok válaszolni ténylegesen. Bizalmat. A ballagásomon bizalmat szavaztak nekem a versenyeredményeimre és tanulmányaimra hivatkozva. Ezennel szeretném még egyszer kilenc év után megköszönni a díjat, és igyekszem viszonzni ezt azzal, hogy továbbra is a maximumot nyújtom.

2013

Nagy Eszter

Az én Szántó Imre- díjam

2005 és 2013 között voltam az alsópáhoki Dr. Szántó Imre Általános Iskola tanulója.

Ezután felvételt nyertem a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumba, ahol 2018-ban érettségiztem, többek között emelt szinten kémiából és biológiából.

A sikeres érettségi után a tanulmányaimat a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának Fogorvostudományi Szakán folytattam, ahol most negyedéves hallgató vagyok.

Úgy érzem, hogy az általános iskolai tanulmányaim és az ott szerzett tapasztalataim sokban hozzájárultak ahhoz, hogy megszeressem a tanulást, és jó alapot adott a későbbiekhez.

Nagy Eszter

2014

Bognár Anita

2006 és 2014 között voltam a Dr. Szántó Imre Általános Iskola tanulója. Ez alatt a 8 év alatt nemcsak a tananyagot sajátíthattam el a néha végtelennek tűnő tanórákon, hanem különböző szakkörökön is részt vehettem. Jártam atlétikára, tanultam vívni és táncoltam is. A sport a mindennapjaim részét képezte és elmondhatom, hogy a mozgás szeretete megmaradt. Tagja voltam a színjátszókörnek, versmondó/prózaíró, matematika és német versenyeken is részt vettem. Azt hiszem rengeteg lehetőséget kaptam, hogy már egészen piciként megtaláljam mi is érdekel valójában.

A tanulás és a versenyek mellett osztályközösséget építő programokat is szerveztek osztályfőnökeink. Voltunk erdei táborban, osztálykirándulásokon, sátorozni, nyári táborban. Főként ezek a programok tették felejthetlenné ezt a 8 évet. Néhány volt iskolatársammal a mai napig tartom a kapcsolatot.

Alsós osztályfőnökömnek, Vera néninek köszönhetem, hogy megszerettette velem a tanulást. A vele eltöltött 4 év alatt sikerült biztos alapokat szerezni, és biztosított minket arról, hogy hozzá bármikor fordulhatunk a későbbiekben is. Felsőben már körvonalazódott bennem, hogy a reál tárgyak jobban érdekelnek, mint a humán tárgyak. Ez elsősorban Kati néninek köszönhető, hiszen a matematikaórákon mindig biztosította az egyéni haladás lehetőségét. Emlékszem, ha előbb végeztem egy feladattal, akkor még az órán megcsinálhattam a házi feladatom, vagy gyakorolhattam a tanultakat további példákon keresztül.

A jó alapoknak köszönhetően sikeresen felvettek a kecskeshelyi Vajda János Gimnázium nyelvi osztályába. Német nyelvből felvételiztem, amihez minden segítséget megkaptam Kati nénitől, aki külön órát biztosított nekünk a felkészülésre. Nem sokkal később német nyelvből középfokú nyelvizsgát tettem, majd az angol nyelvizsgát is megszereztem. Végül úgy alakult, hogy 11. osztálytól emelt szinten tanultam a matematikát és a történelmet.

2018-ban érettségiztem, mondhatom, hogy sikeresen, hiszen felvételt nyertem a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdálkodási- és menedzsment szakára. Az egyetem alatt is megmaradt a tanulás iránti lelkesedésem, amit bizonyít az is, hogy 2019-ben és 2020-ban is elnyertem a Magyar Nemzeti Bank Kiválósági Ösztöndíját. Jelenleg az utolsó félévemben járok. 2022 januárjában fogok végezni az alapképzéssel, de nem szeretném itt befejezni a tanulmányaimat. Célom, hogy mesterképzésen tanulhassak tovább.

2020 áprilisa óta nemcsak tanulóval telnek mindennapjaim, beléptem a munkavállalók világába. Logisztikai asszisztensként kezdtem a pályafutásomat egy tisztítószereket gyártó multinacionális vállalatnál. 2021 májusában pozíciót váltottam cégen belül, azóta új termékek bevezetésével foglalkozom.

Még nem vagyok teljesen biztos abban, hogy hova is vezet az utam, de azt tudom, hogy sokat köszönhetek az Alsópáhokon eltöltött 8 évnek. Hiszen tanáraink hozzájárultak ahhoz, hogy ezek igazán meghatározó évek legyenek számomra.

Czinderi Veronika vagyok. 2000. december 6-án születtem Zalaegerszegen, Alsópáhokon nőttem fel. 2007 és 2015 között voltam a Dr. Szántó Imre Általános Iskola tanulója.

Nagyon sok jó emlékekkel gazdagodtam az itt töltött évek során. Úgy gondolom, ez az iskola minden lehetőséget megadott arra, hogy a legjobbat hozzuk ki magunkból. Rengeteg tanulmányi versenyen volt lehetőségem részt venni, magyar, matematika, történelem, angol és földrajz tantárgyakból. Segítőkéz és lelkes tanáraimtól minden segítséget megkaptam a felkészülésekre, nemcsak az órák keretein belül, hanem iskola után is. Habár nem mindig ért sikerélmény, de ez sosem lombozta le a kedvemet. Már általános iskolában kezdett kirajzolódni bennem, hogy mely tantárgyak felé vonzódom. A matematika, angol és a történelem voltak a kedvenceim. Megtiszteltetés volt számomra, hogy a ballagáson én kaptam meg a Dr. Szántó Imre -díjat. Úgy éreztem, hogy megérte a nyolc év kitarató munkája és a sok tanulással töltött idő. Ez volt az első komoly elismerés az életemben, így nagy elégedettséggel töltött el.

Általános iskola után a keszthelyi Vajda János Gimnázium nyelvi tagozatára nyertem felvételt, ahol továbbra is jól teljesítettem, jeles bizonyítvánnyal zártam minden tanévet. A sok nyelvórának köszönhetően 10. évfolyamon sikeres középszintű nyelvvizsgát tettem angolból. A későbbiekben a történelmet is magasabb óraszámokban tanultam, hogy felkészüljek az emelt érettségire. Mivel tudtam, hogy gazdasági irányban szeretnék továbbtanulni, így a magas ponthatárok tudatában nagy volt rajtam a nyomás az érettségi miatt. Végül kitarató tanulásomnak köszönhetően kitűnő érettségivel zártam a gimnáziumot.

Jelenleg Budapesten élek, és a Budapesti Gazdasági Egyetem Pénzügyi és Számviteli Karán tanulok pénzügy és számvitel szakon. Harmadéves vagyok, idén banki és pénzügyi szolgáltatásokra specializálódtam. Egyetem mellett munkát is vállaltam, hogy szüleim anyagi

terheit csökkentsem. Emellett kitaróan tanulok, és jól teljesítek. Mindent megteszek a céljaim elérése érdekében. Hálás köszönettel tartozom tanítóimnak, tanáraimnak és a családomnak, amiért hozzájárultak az eddigi sikereimhez.

Benjamin Franklin mondta: „Ami fáj, az nevel.” Ez az oka annak, hogy a bölcs emberek megtanulják, hogy a problémáktól nem rettegni kell, ellenkezőleg, örömmel kell fogadni őket, amiként a járulékos fájdalomat is.

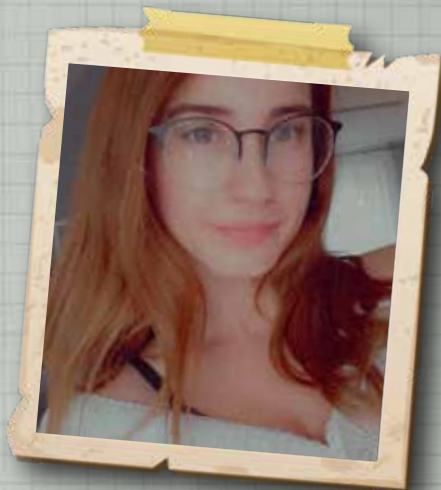

Szabó Dominika vagyok, 20 éves.

2008 és 2016 között az alsópáhoki Dr. Szántó Imre Általános Iskola tanulója voltam. 8 évi kitűnő tanulmányi eredményem után én vehettem át a ballagáson a Dr. Szántó Imre-díjat. Ez tökéletes lezárása volt ennek korszaknak. Rengeteg önbizalmat kaptam ettől a díjtól, ami után sokkal bátrabban vágtam neki az új kalandnak, a gimnáziumnak.

Azóta sok idő telt el. A Vajda János Gimnázium biológia tagozatán folytattam tanulmányaimat, majd itt is érettségiztem. A gimnázium utolsó évében, az iskola mellett elvégeztem egy lovassportoktató tanfolyamot, és azóta aktívan dolgozom ebben a szakmában. A továbbiakban szerettem volna a sport iránti szeretetemet még jobban az életem részévé tenni. Érettségi után a Pécsi Tudományegyetem zalaegerszegi karán kezdtem meg a tanulmányaimat, ahol már másodéves gyógytornász hallgató vagyok.

Mai napig mosolyogva tekintek vissza az általános iskolában töltött időre, és boldog vagyok, hogy én is ennek a csodálatos közösségnek a részese lehettem.

Nagy Adrienn 2017

2009-től 2017-ig voltam az alsópáhoki Dr. Szántó Imre Általános Iskola tanulója. Ezután felvételt nyertem a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumba, ahol jelenleg a 12. évfolyamon tanulok. 2022 tavaszán érettségizem, tanulmányaimat a Pécsi Tudományegyetem Pénzügy és Számvitel szakán szeretném folytatni.

Számomra nagy megtiszteltetést jelent, hogy Dr. Szántó Imre-díjas lehetek. Több szempontból is jelentős motivációt nyújtott. Igazolta, hogy az energia, amit az iskola pedagógusai az oktatás-

somba fektettek, meghozta az eredményét. Jelen pillanatban, az érettségi küszöbén szintén motivál. Emlékeztet rá, mi az, amit képes vagyok elérni. Úgy érzem, a jövőben is hasonló hatással lesz rám.

Nagy Adrienn

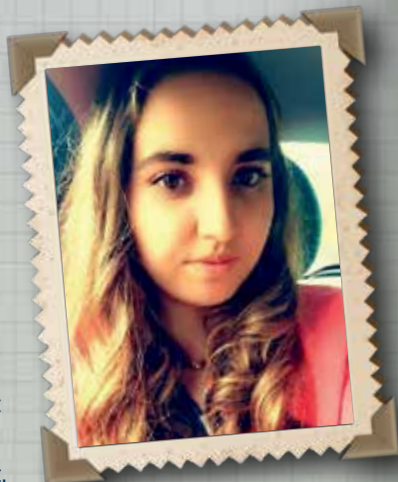
Nyers Gréta Johannának hívnak. Alsópáhon élek születésem óta. 2006-ban írtak be a szüleim az Alsópáhoki Szivárvány Óvodába. Itt kezdtek el fejleszteni a személyiségemet Németh Ida és Lázár Jánosné Teréz óvónők. Hamar kiemelkedett a matematikai tehetségem. Így mire az általános iskolába kerültem, már csiszolt kis „gyöngyöcske” lettem (mert így becéztek).

Az iskolám alsó tagozatában Lénárt Anikó tanító néni (aki egyben osztályfőnököm volt) adott lehetőséget mindenféle versenyre. Hálás vagyok érte, mert megerősített abban, hogy én a reál tantárgyakban érzem igazán jól magam. Hamar eltelte az első négy év.

Megkezdtem a felső tagozaton tanulmányaimat. Talán hihetetlen sokak számára, de én szerettem iskolába járni. Lelkiismeretes, szorgalmas diák voltam. Nagyszerű, odaadó, szeretetreméltó, szakmailag jól képzett, gyerekcentrikus pedagógusok vettek szárnyaik alá. Kikapcsolódásként Szabóné Fehér Hajnalka és Horváth Matild tanárnők, a színjátszó csoportok vezetői színdarabokat tanítottak, amit a falu aprajának-nagyjának az ünnepek alkalmával adtunk elő. Felkérésekre is eljutottunk, a keszthelyi Georgikon Múzeumba és a gyenesdiási Gergely-napokra. Mindig dobogós helyezésekkel tértünk haza. A falu vezetősége sem feledkezett meg rólunk. Karácsony és gyereknap nem maradhatott el ajándékozás nélkül. Alázatot, önismeretet, hitem elmélyülését Paulics Piroska hitoktatónak köszönhetem.

De mi is történt 2015. szeptember 1-jén? Ismét egy általam már akkor is nagybecsült tanárnő lett az osztályfőnököm. Takácsné Kovács Erzsébet, aki felsős éveimben nagy szerepet játszott. Szigorú, határozott személyiség, nagyon megkedveltük egymást, mint tanár és diák. Neki köszönhetem, hogy felnyitotta a szemem, hogy gimnáziumban van a helyem, és nem szakközépiskolában. Iskolánk névadójáról és a Szántó Imre-díjról beszélgettünk osztályfőnöki órán. Ekkor döntöttem el, hogy törekedni fogok arra, hogy legalább a „döntősök” között lehessenek, amikor odaítélik a mindenki számára kecsegtető elismerést, díjat.

Darabos Katalin tanárnő fáradságot nem ismerve minden reggel 7 órakor 4 éven át matematikából tehetséggondozó foglalkozásokat tartott. Meg is lett az eredménye, hiszen 7. és 8. osztályban a Csokonai alpműveleti verseny 2. és 3. helyén végeztem. Az Arany Dániel tehetséggondozó verseny megyei fordulójába jutottam. Ez azért volt számomra megérdemelt elismerés, mert a városi tagozatos iskolákkal kellett felvennem a küzdelmet. A fizika és informatika rejtelmibe Borsosné Csányi Éva tanárnő vezetett be. A matematika után a fizika lett a kedvenc tantárgyam. Úgy gondolom, hogy az informatika a mai kor gyerekeinek, generációnknak már a velejárója, velünk született adottság. Nyolcadik osztályosként a minden évben meghirdetett Asbóth Sándor informatika verseny első helyezettje lettem. Addig (és azóta se) még lány nem nyert, sőt dobogós helyen se végzett. Éva néni segítségével újabb elismerést, dicsőséget tudhattam magaménak. A Newton-kupa hatására döntöttem úgy, hogy nem a

zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium , hanem a keszthelyi Vajda János Gimnázium matematika-informatika tagozatának tanulója leszek.

Sikeres felvételi után már az utolsó kitűzött céloom lebegett előttem. Ugyan mi is lehet az? Miről álmodozhat egy nyolcadikos lány, aki céltudatosan készül, tanul és tudásra szomjazik?

Várva várt dátumom: 2018. június 16. délelőtt 10 óra. Ballagás. Fájó könnyek, kisírt szemek, búcsúzkodás... nem az én világom, hiszen én nagyon hamar érzékenyülök. Az igazgatónő az ünnepségünk végén szólította a tanév Dr. Szántó Imre -díj győztesét immár 20. alkalommal. Akkor és ott tudatosult csak igazán bennem, hogy vágyom rá, hogy halljam a nevem. Mikor a díjat átvettem Szántó Endrétől, átértékelődött bennem az addigi elképzelés. Az örömet meg kell osztani, köszönetet és hálát mondani: szüleimnek, dadusaimnak, óvónőimnek, tanárainak, a falu lakóinak, akik szeretnek. És nem utolsósorban a díjat alapító személyeknek. Alsópáhokon kortól függetlenül elismerik az eredményeket. . Életem titokzatos útja bármerre visz, bölcsöm mindig ez a hely marad. Örülök, hogy ilyen nagy tudású, elismert emberről elnevezett iskolába járhattam 8 éven keresztül.

Jelenleg utolsó éves vagyok a gimnáziumban. Céltudatos tanulás mellett, kitarító szorgalmamnak köszönhetően jeles tanuló vagyok. Bizonyítványomban a matematika, fizika, kémia és történelem mellett dicséret is szerepel. Mindemellett jut időm és energiám a diákönkormányzati munkára, mivel általános iskolás vezetői tapasztalataimat kamatoztatni tudom. Matematikából és fizikából szeretnék emelt szintű érettségit tenni. Magas színvonalú oktatásban részesülök minden tantárgyból. Nemzetközileg elismert nyelvvizsgával is rendelkezem. Mestertanáraim a lehető legjobb felkészülést biztosítják a versenyekre.

Eredményeimre hamar felfigyelve 9.osztályos koromtól lehetőséget kaptam az Erdős Pál Matematikai Tehetségek Programjában részt venni. 9.osztályban a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen megyei 4. helyezett lettem. 10. osztályban a 4 Megye Matematika-versenyén maximális ponttal első helyezettként végeztem. 11. osztályos koromban az OKTV második fordulójába jutottam, illetve a BME Országos Energetikai Tanulmányi Verseny 16.helyezettje lettem. Az idei tanévben az érettségi mellett a fizika és matematika OKTV-re megyek, illetve az Ifjú Tudósok vetélkedőjére. Egy jól sikerült érettségi után az ELTE alkalmazott matematikus diplomáját szeretném megszerezni vagy matematika-fizika szakos tanári diplomát.

Dr. Szántó Imre lánya a díjátadón nem tudott jelen lenni, de a sors úgy hozta, hogy matematikából plusz felkészítőre jártam hozzá, férjével pedig a fizikatudásomat mélyítettem. Fél év után tudatosult bennük, hogy ki is vagyok én. Beszéltem a terveimről, az álmairól. . Soha el nem múló szeretettel gondolok Zsuzsa néniére, akinek hirtelen halála nagy űrt hagyott a lelkemben. Az utolsó órán úgy váltunk el, hogy még nem tudtam, hogy ez volt az utolsó:

„Ne hagyd, hogy az álmok csak álmok maradjanak”

A Szántó Imre- díjam pénzzutalmának sorsa mi lett? Egyelőre félretettem, és a diplomamunkám bekötésére fogom elkölteni, remélhetőleg a 2026/27-es tanévben.

Alsópáhok, 2021. október 18.
Nyers Gréta

Kedves Iskolám!

Három éve végeztem az alsópáhoki Általános Iskolában. Azóta Hévízen, a Bibó István Gimnáziumban tanulok. Most 10. osztályos vagyok.

Mit adott nekem ez az iskola, a Szántó Imre-díj? Talán 5. osztályos voltam, amikor először felfigyeltem a Szántó Imre-díjra és azokra a gyerekekre, akik megnyerték. Elgondolkodtam azon, hogy mit kellene tenni a díjért? Jól kell tanulni? Közösségi embernek lenni? Versenyeken részt venni?

Megnyerni a díjat. Ez a gondolat motivált engem a mindennapokban.

Szeretettel gondolok vissza a közös sportélményekre, a közös célért való küzdelemre. A versenyek után nagyon jó érzés volt az iskola közössége előtt fogadni a gratulációkat. Szeretettel gondolok vissza az iskolai ünnepekre, ahol elültették bennünk a hazaszeretet csíráit.

A díj megnyerése nagy örömet okozott számomra. A díj átvétele az iskola közössége előtt, a találkozás és pohárköszöntő az alapító gyerekeivel és unokáival, nagyon szép emlék marad.

Kusztor Virág

Mi jelentett számomra a Szántó Imre- díj?

A ballagáson a legkiválóbb 8. osztályosnak átadott díjat 2020-ban nagy meglepetésként én kaptam. A 8 év alatt osztálytársaim között csak elvétve került ez szóba. Többen is voltunk az osztályban, akik az évek során kitűnő bizonyítványt értünk el. Osztálytársaim közül néhányan különböző tanulmányi versenyeken mérettük meg magunkat. Nekem történelemből, biológiából sikerült jó eredményeket elérni.. A legjobb helyezéseket a sportban értem el. Lehet, hogy az döntött, mikor a tanárain mérlegelték a döntést, hogy több területen is bizonyítottam. A díjat igazán nagy megtiszteltetés volt átvenni. Sajnos, a járvány miatt szűkebb körben zajlott a ballagás, de a családom ott tudott lenni, ami számomra nagy öröm volt. Megható volt, hogy mindenki gratulált.

Erőt, kitartást jelentett a díj, hogy továbbléphessek a gimnáziumba. Örök emlék, hogy a Dr. Szántó Imre Általános Iskola diákja lehettem.

Alsópáhok, 2021. október 16.

Lázár Anna Sára a Vajda János Gimnázium 10. osztályos tanulója

2021. június 12. emlékezetes nap az életemben. Elballagtam a Dr. Szántó Imre Általános Iskolából, melynek 8 éven át a tanulója lehettem. Izgatottan készülünk erre a különös napra, mely nem a megszokott helyen és időben került megrendezésre a vírushelyzet miatt. A foci pályán felállított és gyönyörűen feldíszített sátor adott helyet a búcsúnak. A díj kiosztására is itt került sor, amit megosztva, ketten kaptunk barátnőmmel, Izával. Szívvel örültünk egymás sikerének.

Mit is jelentett számomra ez a díj? Elismerést eddigi munkámról, hogy jó úton járok és ezt az utat folytatnom kell. Jó érzéssel töltöttek el a gratulációk a családtól, ismerősektől, barátoktól és tanáraimtól, kiknek köszönöm kitartó munkájukat, és a bizalmat, hogy alkalmasnak találtak a díjra.

Büszke vagyok arra, hogy az iskola tanulója lehettem, és a Dr. Szántó Imre-díjat átvehettem.

Dóber Anna

Felsőpáhok, 2021. október 10.

Ezúton is köszönöm a megtisztelő felkérést.

Mit is jelent számomra a Szántó Imre- díj?

Sok tanulást, energiát és kitartást. Megtértül a rengeteg munka, tanulással töltött idő. Habár az osztályom mindegyik tagja megtette, hogy igazán jól teljesítsen a tanulmányaiban, ezt a kitüntetést mégis én kaptam.

Kivételesnek is érezhetem magam. Tudom hogy ezzel a tanulás nem ér véget, sőt, csak most kezdődik igazán. Ennek a díjnak köszönhetően megtudtam, hogy jó irányba haladok. Kiváló mérföldköve az életemnek.

Remélem, ha a későbbiekben akadályba ütközöm, vissza tudok emlékezni rá, hogy egyszer már elértem egy nagyszerű célt, és megint sikerülhet.

Csak igazán akarni kell.

A ballagáson sajnáltam ugyan, hogy azt nem lehetett a hagyományok szerint megtartani, de ez semmit sem von le a díj értékéből. Az, hogy a Dr. Szántó Imre Általános Iskolában szerezhettem meg tudásom alapköveit, nagymértékben meghatározta, és meg fogja határozni az életemet.

Alsópáhok, 2021. október 16.

Ódor Izabella a Keszthelyi Vajda János Gimnázium 9. osztályos tanulója

*Dr. Szántó Imre Általános Iskola
Alsópáhok
2021.*

